

נר של שבת

נתיבי עם סימן רעט

שולחן ערוך בסימן רעט סעיף א' אוסר לטלטל נר של שבת ששימש באותה שבת, לאחר שכבה ושיירי השמן שבנר שהדליקו בו באותה שבת אסור לטלטלו ולהשתמש בו באותה שבת. נתיבי עם מעיין במשנה ברורה ומגלה כי איסור טלטול הנר אף כשהוא דולק הוא משום שבות, שנעשה הנר בסיס לשלהבת, שהוא דבר האסור בטלטול ולכן גם כשכבה אסור דכיון שאתקצאי בין השמשות, אתקצאי לכולי יומא. וממשיך לשאת ולתת עם גרסאות ודעות שונות בתלמוד ובכליו. אחת הסוגיות המוצגות היא ענין שאין שבות במקדש. ולכאורה זה יכול להיות מנוצל שלא כדין, דהא שאין שבות במקדש כיון שלא לכל מלי נאמרה, דדוקא בדברים עיקריים. דהא שאין שבות במקדש הוא דוקא איסורי שבת, אבל בשאר איסורים ליכא לפלוגי בין מקדש ובין גבולין.

לכן החמירו היכא שאפשר, בכדי שלא נטעו לומר בכל דבר אין שבות במקדש. בטלטול הנר השבות הוא משום שמא יכבה שאם יעבור על השבות ויטלטל הנר יש חשש שיעשה איסור תורה, שבנטילתו יכבה הנר מש שאין כן בשבות והכאת אצבע (המותרת משום שאין שבות במקדש), אין חשש שבהכאתו יבוא לידי איסור תורה.

מעשית, אומר נתיבי עם שיש לו ספק אם ההתנאה של השולחן ערוך לטלטל נר שכבה מועילה, כאשר נשאר בנר שמן, כיון שיתרת השמן אסור להשתמש ממנה באותה שבת, והנר נעשה בסיס לדבר האסור. ובכל זאת, אם התנה להשתמש מן השמן הנותר אחר שיכבה ויטלטל הנר פשוט הוא שמותר לטלטלו אפילו אם נשאר בו שמן. והשולחן ערוך פוסק: "אם התנה מערב שבת על נר זה שיטלטלנו משיכבה, מותר לטלטלו אחר שכבה". אך בעיני הנתיבי עם הסוגיה מקבלת פנים רחבות יותר כאמור לעיל.

אחד היעודים של הדלקת נרות השבת הא לעשות שלום בבית, בנוסף כמובן לתכלית האור הדרוש לאוירה ולשמחת הסעודה והאור הדרוש להזין את עיני הסועד בצלחתו. המהנה. שלום הבית משתלט על האוירה בבית; והרחיבו חכמים את גדולת הנרות עד כדי השוואתם לכבודה של שבת, לא האור הפיזי של השמש אלא אורה הרוחני של השבת, שאחד הביטויים היפים של אורה זו הוא היעילות והאיכות של לימוד תורה בשבת. יש מי שהעניק לה מקדם הכפלה של פי אלף לגבי שעת לימוד בימי החול.

שבת אורה ולימוד תורה.